
Frederick el Bell

Autor:

Data de publicació: 12-06-2018

"Frederic III d'Alemanya" redirigeix ??aquí. Per a l'emperador del Sacro Imperi Romà del segle XV, vegeu Federico III, emperador del Sacre Imperi Romà Germànic . Per a l'emperador Hohenzollern del segle XIX, vegeu Frederic III, l'emperador alemany .

Frederick el Bell

Frederick the Fair per Anton Boys

Rei dels romans
amb Louis IV

Regnar
19 d'octubre de 1314 - 13 de gener de 1330

Coronació
25 de novembre de 1314 (Bonn)

Predecessor
Enrique VII

Successor
Louis IV

Duc d'Àustria i Estíria
fins a 1326 amb Leopold I

Regnar
1 de maig de 1308 - 13 de gener de 1330

Predecessor

Albert I

Successor
Albert II
Otto the Merry

Nascut
1289
Viena , Àustria

Mort
13 de gener de 1330 (de 40 anys)
Gutenstein, Àustria

Enterrament
Cripta Ducal (Viena)

Cònjuge
Isabel d'Aragó

Assumpte
Anna, duquessa de Baviera

Casa
Casa dels Habsburg

Pare
Albert I d'Alemanya

Mare
Elisabeth de Gorizia-Tirol

Frédéric l'Handsome (alemany : Friedrich der Schöne) o la Fira (c. 1289 - 13 de gener de 1330), des de la Casa dels Habsburg , va ser duc d'Àustria i Estíria des de 1308 com Frederic I i rei d'Alemanya Romans) des de 1314 (anti-rei fins a 1325) com Federico III fins a la seva mort.

Continguts
[hide]

1 Biografia

-
- 1.1 Duc d'Àustria
 - 1.2 Elecció doble de 1314
 - 1.3 Reconciliació

- 2 Matrimoni i expedició
- 3 Ascendència
- 4 Referències
- 5 Enllaços externs

Biografia [edita]

Va néixer a Viena , el segon fill del rei Albert I d'Alemanya per la seva esposa, Elisabeth, de Gorizia-Tirol , un nucli de la dinastia Meinhardiner i, per tant, nét del primer rei dels Habsburgo d'Alemanya, Rudolph I.

Duc d'Àustria [edita]

Encara menor d'edat, ell i el seu germà major, Rudolph III, havien estat investit amb els ducats d' Àustria i Estíria pel seu pare el 1298. Després de la mort primerenca de Rudolph en 1307 i l'assassinat del seu pare el 1308, es va convertir en el sobirà de l'austríac i Ducats d'Estíria en nom seu i els seus germans menors. Tanmateix, el títol reial del seu pare i avi ho va passar al comte Henry VII de Luxemburg , que va ser triat per sis dels set vots, ideat pel poderós arquiller Peter von Aspelt , elector i príncep-archevêque de Magúncia , un feroç oponent del Rei tardà Albert. Frederic va haver d'abjurar tots els reclams de la corona alemanya i al seu torn va rebre l'afirmació oficial dels seus feujos pel rei Enrique.

Originalment, era amic del seu cosí Louis IV de Wittelsbach , que també havia estat criat a la cort austríaca de Viena . No obstant això, el conflicte armat va sorgir entre ells quan la tutela dels fills petits del cosí de Luis, el duc Duke Esteban I de Baixa Baviera va ser confiat a Frederic pels nobles locals el 1313. Frederic va aprofitar l'oportunitat per ampliar el seu abast del poder, va envair les terres bavareses , però va ser batut per Louis en la batalla de Gammelsdorf el 9 de novembre de 1313, i va haver de renunciar a la tutela.

Elecció doble de 1314 [edita]

Mentrestant, Enrique VII havia estat coronat emperador del Sacre Imperi Romà Germànic pel papa Climent V el 29 de juny de 1312, però no obstant això va morir l'any següent. Com el seu fill Juan el Cecs , rei de Bohèmia des de 1310, semblava massa poderós per als prínceps electors, Frederic es va tornar a convertir en candidat a la corona, mentre que el Rei Joan es va retirar i va recolzar a Lluís IV de Wittelsbach. El 19 d'octubre de 1314 a Frankfurt - Sachsenhausen , Frederick va rebre quatre de cada set vots, però dos van ser disputats per l'arquebisbe Henry II de Colònia , pel germà de Louis, elector Palatine Rudolph I de Wittelsbach, que no volia donar suport al seu germà menor , pel depositat rei Enrique de Bohèmia (els luxemburguesos l'havien depositat com a rei de Bohèmia , el darrer emperador Enrique VII, havent confirmat el regne com a feu al seu propi fill, la dona de la qual era Alzbeta de Bohèmia i, a més, la mort de l'esposa d'en 1313 Anna, la filla supervivent major del rei Venceslas II de Bohèmia, havia pres de Henry tota altra legitimitat excepte el tènue pensament que una vegada reconegut com a rei per ser consort de l'hereva, el reconeixement és suficient per a tota la vida de l'home) i el duc Rudolph I de Saxe-Wittenberg (el dret del qual fou impugnat pel seu cosí de Lauenburg, cap de la branca sènior). L'endemà però (perquè el partit de Luxemburg no va acceptar aquesta elecció), es va celebrar una segona elecció a instàncies de l'arquebisbe Peter von Aspelt , on Louis IV de Wittelsbach va ser triat amb els cinc vots de l'arquebisbe de Mainz, per l'arquebisbe Baldwin de Trier , Margrave Waldemar de Brandenburg , així com pel duc Juan II de Saxe-Lauenburg (va disputar la seva petició de Wittenberg al vot electoral) i, de nou, el rei de Bohèmia, el rei Joan de Bohèmia de la Cambra de Luxemburg esposa era la reina Alzbeta de Bohèmia , germana següent de la reina Anna morta i, en aquell moment, la filla més vella sobrevivent del rei Venceslas II). És clar que almenys tres dels electors de Louis eren electors no contestats.

Louis va fer ús del conflicte entorn del tron ??bohemi i la rivalitat sobre la dignitat electoral sajona entre els ducats ascans de Saxe-Wittenberg i Saxe-Lauenburg. El rei Enrique de Bohèmia, que va votar per Frederico, només va reclamar el poder electoral, ja que ja havia estat destituït el 1310 pel rei de Henry Henry, fill de John the Blind, que va votar per Louis. El duc Juan II de Sajonia-Lauenburg, al seu torn, va prevaler contra el seu cosí el duc Rudolph I de Saxe-Wittenberg, que va fracassar finalment, ja que la Declaració de Rhena de 1338 i el Toro d'Or de 1356 van nomenar de manera concloent als ducs de Saxe-Wittenberg com a electors.

Louis va ser ràpidament coronat a la catedral d'Aquisgrà per l'arquebisbe Peter von Aspelt, mentre que Frederick es va veure obligat a procedir a Bonn Minster per la seva coronació el 25 de novembre de 1314 per l'arquebisbe de Colònia, Heinrich von Virneburg . Tots dos van intentar el suport dels Estats imperials ; Frederick es va veure afeblit pel fet que ell havia estat coronat en un lloc equivocat i, a més, va lluitar amb la Confederació Suïssa rebel a les terres llengües sueques dels Habsburg, sofrint una derrota aplastant en la batalla de Morgarten de 1315 . No obstant això, va aconseguir mantenir el seu terreny contra el rival de Wittelsbach i després de diversos anys de guerra sagnant, la victòria finalment va semblar estar a l'abast de Frederick, ja que va ser fortament recolzat per les forces del seu germà menor Leopold I. No obstant això, l'exèrcit de Frederick va ser finalment derrotat a prop de Mühldorf a Ampfing Heath el 28 de setembre de 1322, i van ser capturats Frederic i 1.300 nobles d'Àustria i l'arzobispado de Salzburg .

Reconciliació [edita]

Louis va ocupar a Frederick captiu al Castell de Trausnitz al Palatinat Superior durant tres anys, però la persistent resistència del germà Frederick, Leopold, la retirada del rei Joan de Bohèmia de la seva aliança i la prohibició del papa Joan XXII van induir a Lluís a alliberar-lo sota el Tractat de Trausnitz del 13 de març de 1325. En aquest acord, Frederick finalment va reconèixer a Louis com a governant legítim i es va comprometre a tornar a la captivitat si no aconseguia convèncer als seus germans menors d'enviar-los a Louis. Com que no va aconseguir superar la obstinació de Leopold, Frederick va tornar a Munic com a presoner, tot i que el Papa l'havia alliberat del seu jurament . Impressionat pel gest noble de Frederick, Louis va renovar l'antiga amistat amb Frederick i van acceptar governar l' Imperi conjuntament. Com que el Papa i els prínceps electors es van oposar fortament a aquest acord, es va signar un altre Tractat a Ulm el 7 de gener de 1326, segons el qual Federico governaria Alemanya com a rei dels romans, mentre que Luis seria coronat emperador pels "pobles de Roma "sota Sciarra Colonna en 1328.

Després de la mort de Leopold el 1326, Frederick es va retirar de la regència d'Alemanya i va tornar a governar només a Àustria i Estíria. Va morir el 13 de gener de 1330, al castell de Gutenstein , al barri de Wienerwald , i va ser enterrat a la Mauerbach Charterhouse , que havia fundat. Després de la clausura de la llar de foc el 1782, les seves restes van ser portats a la Cripta Ducal a la catedral de Sant Esteve a Viena.

El graciós retorn de Frederick a la captivitat va inspirar a Friedrich Schiller a escriure el seu poema Deutsche Treue ("Lealtat alemanya") i Uhland a la seva tragèdia Ludwig der Bayer ("Louis el bavarès").

Matrimoni i emissió [edita]

El 11 de maig de 1315, Frederic s'havia casat amb Isabella d'Aragó , filla del rei Jaume II d'Aragó amb Blanc d'Anjou , una dona ambiciosa amb un dote immens. Van tenir un fill, que va néixer el 1316 però va morir el 1322.

Les seves filles:

Elizabeth va néixer el 1317 i va morir el 1336.

Anna va néixer el 1318 i es va casar amb el duc de Wittelsbach, Enrique XV de Baviera, en 1328. El matrimoni no tenia descendència. Henry va morir el 1333. El seu segon marit va ser el Comte John Henry IV de Gorizia. Aquest matrimoni també era sense fills i Joan va morir el 1338. Anne va morir el 1343.

Elizabeth, filla de Frederick per Anton Boys

Frederic va ser succeït a Àustria i Estíria pels seus germans Albert II i Otto . Va portar als Habsburgs més d'un

segle a recuperar la corona reial, quan el II bisnold Albert II d'Àustria ascendí al tron ??alemany el 1438.

Ascendència [edita]

Aquesta secció no cita cap font . Ajudeu a millorar aquesta secció afegint cites a fonts fiables . El material no subratllat pot ser qüestionat i eliminat . (Juliol de 2014) (Apreneu com i quan eliminar aquest missatge de plantilla)

showAncestres de Frederick the Fair

Referències [edita]

Enllaços externs [edita]

" Frederic III d'Alemanya ". Enciclopèdia Britànica (11a edició). 1911.

Frederick the Fair

Casa dels Habsburg

Nascut: ~ 1289 Mort: 13 de gener de 1330

Títols regalals

Precedit per

Albert I

Duc d'Àustria

1308-1330

Amb: Leopold I (1308-1326)

Succeït per

Albert II i

Otto the Merry

Precedit per

Enrique VII

Rei d'Alemanya

1314-1330

amb Louis IV primer com a rival

i després com a co-rei

Succeït per
Louis IV
com a únic rei

Precedit per
Leopold I
Comte d'Habsburg
1326-1330
Succeït per
Albert VI i
Otto II

Control de l'autoritat

Identitats WorldCat
GND : 118535781
ISNI : 0000 0001 1617 2235
LCCN : n84208439
VIAF : 264028892